

предава особенъ видъ. Въ източната часть се намиратъ главно манастиритѣ и църквата Рождество Христово.

Витлеемъ е малко селище. Неговото население брой около 7 х. души, отъ които повече отъ 6 х. сж християни, а 800 души мусюлмани. Макарь че той е старъ еврейски градъ, въ него живѣять само двама евреи. Мало-бройността на евреитѣ тукъ се споменава още отъ II в. сл. Христа. Християнитѣ сж повече православни и говорятъ арабски, но цвѣтътъ на кожата имъ и снажниятъ имъ видъ сочатъ, че между тѣхъ има претопени свѣтлолики кръстоносци. Тѣ сж грижливи и предприемчиви. Едни отглеждатъ лозя, маслинови и овощни градини, а други правятъ и продаватъ кръстчета, икони, броеници и разни други предмети, които продаватъ на посетителитѣ за споменъ отъ Божи гробъ.

Витлеемъ има многовѣковна история и заема важно мѣсто въ живота на евреитѣ. Тукъ се е родилъ и билъ увѣнчанъ царь Давидъ, обединителтъ и създателтъ на еврейската държава презъ 11 в. пр. Р. Христово. Но своята най-голѣма слава той дължи като родно мѣсто на Христа. Витлеемъ е свещенъ градъ за християнитѣ. Неговото име се носи въ устата на милиони, и вече близу две хиляди години поклонници безспиръ вървятъ къмъ това свещено мѣсто на поклонение.

За съжаление, тая светиня не е имала щастливата сѣдба да бжде винаги въ християнски рѣце. Следъ нѣколко вѣковно процвѣтяване, като градъ на римската империя, въ началото на VII в. той видѣлъ въ своитѣ околности пълчищата на персийския царь Хозрой II, който пощадилъ голѣмата църква, защото въ нея мждрецитѣ които поднесли дарове на малкия Исусъ били, изрисувани въ персийско облѣкло.

Малко по-късно арабскиятъ халифъ Омаръ присѣдинилъ Витлеемъ къмъ своитѣ владения. Едва следъ 500 години кръстоносцитѣ заематъ града, а по-сетне тѣхниятъ предводителъ Балдуинъ се коронясва тукъ за